

[Hauch.]

Sted i Fjor, at naa op paa et Antal af 50 000 Kreaturer plus noget Kød, og selv om dette er meget lidt sammenlignet med den Samhandel, vi har haft med Tyskland tidligere, lod det sig ikke nægte, at det var af nogen Betydning for Prislejets Dannelse herhjemme i Forbindelse med de Foranstaltninger, som vi selv har foretaget for at skaffe Landbruget nogenlunde taalelige Salgspriser paa Kød.

I øvrigt var Aftalen i Fjor af den Beskaffenhed, at den ogsaa omfattede en hel Række andre Varer, som Tyskerne gennem lang Tid har aftaget. Den Vare, det i første Række drejer sig om, er Smørret, fordi der er de fleste Penge i det; men Slagteraffald og Æg er ogsaa Produkter, hvis Afsætningsmuligheder er af stor økonomisk Betydning. Noget lignende gælder for Fiskens Vedkommende. Paa dette Omraade er Forholdene langt fra saa gunstige, som man kunde ønske, til Trods for at der — det tør jeg sige — er blevet gjort, hvad man var i Stand til at gøre i denne Henseende; det samme gælder i øvrigt for mange af Landbrugsvarernes Vedkommende.

Det foreliggende Forslag tilsigter en Forlængelse af Gyldigheden af Overenskomsten fra i Fjor med de Forbedringer, som den højtærede Udenrigsminister har peget paa. Kreaturantallet er blevet forøget med 6 000, og den Varemængde, som vi skulde være i Stand til at sende til Tyskland i det Aar, vi nu befinder os i, er ikke paa noget Omraade mindre for Landbrugsvarernes Vedkommende.

Om Priserne, der kan opnaas, kan der ikke siges noget for de almindelige Varers Vedkommende, fordi disse Priser paavirkes af det almindelige Prisleje for de paagældende Varer baade i Tyskland og andre Steder i Verden. Med Hensyn til Kreaturerne er der truffet særlige Prisaftaler, som indeholder den Bestemmelse, at det ikke kan meddeles Offentligheden, hvordan disse Priser ligger, et Forhold, der er meget beklageligt, fordi det giver Uro herhjemme, en Uro, som jeg føler mig overbevist om, at vi kunde undgaa, hvis der ikke var knyttet denne Bestemmelse dertil, men det er der altsaa, og derved er formentlig intet at gøre.

Selve det Forslag, der foreligger her, er jo ikke meget omfattende. Det kan ikke give Anledning til nogen stor Debat, da det vil være naturligt, at de Oplysninger, som man kunde ønske at modtage, gives i et Udvalg. Jeg skønnede af den højtærede Udenrigsministers Udtalelser, at han var villig til i et Udvalg at give disse Oplysninger. Jeg

skal derfor ved Slutningen af denne Forhandling tillade mig at stille Forslag om, at Forslaget henvises til et Udvalg, og i øvrigt anbefale Sagen til Fremme her i Tinget.

Simonsen: Det skal være min Opgave ganske kort paa det socialdemokratiske Partis Vegne at anbefale det høje Ting at godkende den Handelsoverenskomst med Tyskland, som Forslaget omhandler. Jeg forstaar ikke, at man overhovedet kan nære Betæneligheder ved at give det ønskede Samtykke, da Forslaget jo kun tilsigter en Forlængelse af en bestaaende Tilstand. Hvor der bliver Tale om Forandringer, er det i hvert Fald kun Forandringer i heldig Retning. Der stilles saaledes en glædelig Forøgelse af Udførselen af Landbrugsprodukter i Udsigt. Efter at den ærede Ordfører for Venstrepartiet (Hauch) har udtalt sig, tror jeg i øvrigt, det er ganske overflødig at fremsætte yderligere Udtalelser til Anbefaling for Forslaget.

Lange: Det forekommer mig, at man i Aar ligesom i Fjor sætter Rigsdagen i en mærkelig Situation ved Fremlæggelsen af dette Forslag. Man udsender en Delegation, i hvilken Regeringen er repræsenteret gennem Administrationen, og i hvilken ogsaa visse Erhvervsorganisationer er repræsenteret, og man afslutter paa denne Maade Handelsaftaler. Dette skal jeg i og for sig intet indvende imod; denne Fremgangsmaade blev i høj Grad benyttet under Krigen og med særdeles gode Resultater. Men det, der efter vor Opfattelse er det urimelige, er, at man senere drager Rigsdagen med ind i Arbejdet, uden at den har haft eller kan faa den mindste Indflydelse paa Resultatet. Man paalægger Rigsdagen et Ansvar for en Overenskomst, hvis Indhold den overvejende Del af Rigsdagens Medlemmer intet Kendskab har til. Kun de Medlemmer, der ad anden Vej har kunnet skaffe sig Oplysninger, ved, hvad det er, Rigsdagen her skal tage Medansvaret for. Forslaget indeholder ingen Oplysninger. Det er meget kort; det gaar ud paa, at Rigsdagen meddeler sit Samtykke til Danmarks Ratifikation af den Overenskomst, der er sluttet, og godkender den dertil hørende Slutprotokol, en Slutprotokol, hvis Indhold Rigsdagens Medlemmer slet ikke kender. Bemærkningerne til Forslaget er jo ret omfattende, men de indeholder i Virkeligheden heller ingen Oplysninger, og der er ingen, som tør paastaa, at Rigsdagens Medlemmer efter den Tale, den højtærede Udenrigsminister har holdt ved Fremsæt-